

Intervenció LBR al Ple amb relació a la Moció d'ICV sobre l'ocupació del personal de la funció pública (20110602)

Moltes gràcies, Presidenta,
Vicepresidenta,

Voldria començar expressant la nostra gran preocupació pel que han estat les primeres decisions d'aquest govern *dels millors* en matèria de funció pública.

Amb aquest temor, i a fi d'evitar una injustificable destrucció d'ocupació pública en sectors claus, vam incorporar en l'acord per facilitar la investidura una menció específica a la necessitat de preservar les plantilles del personal dedicat a l'atenció directa d'aquells serveis que entenem essencials per a l'Estat del benestar.

Tanmateix des d'aleshores no només hi ha hagut polèmiques declaracions (recordem les denunciades incomprensibles i irrespectuoses paraules de la Secretària de Funció Pública, la Sra. Pilar Pifarré sobre la necessitat de "suprimir un greix de 15 a 20.000 persones" en l'Administració de la Generalitat), sinó que també hi ha hagut un degotall de decisions que han evidenciat una clara manca de voluntat de respectar els termes d'aquells compromisos contrets i signats pel President del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el Sr. Oriol Pujol davant nostre i davant del Sr. Artur Mas, el Sr. Josep Antoni Duran Lleida i el Sr. Felip Puig, en nom de tota la seva formació.

Unes decisions que no tan sols impacten sobre la situació personal i individual de tots i cadascun dels treballadors públics que han vist tancar-se les portes del seu futur laboral en aquests moments tant difícils, sinó que també impacten de forma preocupant en la qualitat dels serveis públics que s'ofereixen a la ciutadania.

Unes decisions que posen en risc –debilitant-la-, la funció dels serveis públics de garantir la dignitat, la igualtat d'oportunitats, l'equitat i la justícia al conjunt de la ciutadania.

Uns serveis públics més importants que mai en temps de crisi.

Aquestes decisions, preses sota el pretext anunciat de la necessitat de sortir de la crisi, són en realitat un canvi de model social, són un canvi de model ideològic, que pretén passar de la gestió pública i pública concertada a la gestió privada.

Sota el discurs de l'eficiència, de la racionalització i de la simplificació (principis que compartim i en els que ja hem treballat llargament) el que hi ha és la voluntat d'aprimar per debilitar, amb la idea que no cal prestar tants serveis.

Perquè... no ens enganyem: quin és el marc conceptual en el que es produeixen aquestes actuacions, aquestes noves polítiques? Un marc en el que ens sentim dir: "Vosaltres heu inflat l'administració de personal sobrer dedicat a la burocràcia; nosaltres retornarem les coses al seu lloc."

Però, quines són les dades veritables?

- Entre 2003 i 2010, l'increment total (no homogeni) de les dotacions pressupostades de personal de la Generalitat ha estat de 90.500 places.
- Cal tenir en compte que, per tal de millorar la transparència, durant aquest període s'ha portat a terme un procés molt important d'incorporació d'entitats al pressupost global del sector públic de la Generalitat que, en el cas de les dades d'annex de personal, ha comportat **passar de només 30 entitats** per a les quals hi havia informació al pressupost de 2003 a **224 el 2010**.
- Com a resultat, les 90.500 places d'increment total es poden dividir en dos blocs:
 - 45.273 places corresponents a entitats que s'han incorporat successivament als pressupostos (entitats de dret públic, societats mercantils, consorcis i fundacions), moltes de les quals ja existien el 2003, és a dir, que no són cap increment de personal, sinó que són aflorament de places.
 - 45.227 places, que són l'increment real, en termes homogenis.
- D'aquestes 45.227 places d'increment homogeni:
 - 33.412 (el 73,9% del total) són mossos d'esquadra, personal docent i personal sanitari.
 - Els 11.815 restants inclouen l'increment de bombers (597 places), personal penitenciari (2.552 places), personal de l'administració de justícia (1.473 places) i personal de l'ICASS (448 places), de manera que només 6.745 són increment de personal d'administració general.

Vostès saben que aquestes són les dades veritables i la mateixa Sra. Pifarré, Secretària de la FP, ho ha admès en públic.

Aquesta manca de lleialtat per reconèixer les causes del creixement en les dades sobre personal al servei de l'AP només es deu, doncs, a la voluntat falsejar la realitat per legitimar aquell canvi de model ideològic.

I això ens hi oposem radicalment.

En aquest context, les propostes que planteja aquesta moció les recolzem plenament.

Tan sols hi trobàvem a faltar una menció explícita a la necessitat d'assegurar les plantilles de personal dels serveis essencials.

I hem pensat que davant de tanta demanda reiterada de responsabilitat per part d'aquest govern, que diu que vol ser ajudat, la millor manera d'incorporar aquest objectiu a la moció era fer-ho de la mà d'una redacció que els resultarà coneguda.

És EXACTAMENT la mateixa redacció que vostès van admetre com a bona i van legitimar amb la signatura del seu president de grup Parlamentari en presència de l'actual President de la Generalitat i una encaixada de mans el passat dia 23 de desembre.

“Continuar assegurant les plantilles de mestres, mossos, metges i personal sanitari per donar resposta a les necessitats reals”.

Ho recorden?

Demostri'ns avui:

- que la seva signatura té valor encara;
- que la seva paraula d'ahir no és buida avui;
- que la ciutadania pot confiar en els seus compromisos;
- que per vostès aquest paper no és paper mullat;
- que a més de reclamar responsabilitat, vostès també saben ser responsables.

Nosaltres, donarem recolzament a tota la moció, amb les esmenes que ha transaccionat el grup proponent, ICV-EUiA, i que incorpora literalment la nostra esmena.

Espero que CiU faci el mateix, sincerament. Quelcom més que la seva paraula està en joc: la garantia d'uns serveis públics de qualitat.

Però més enllà del que votin avui i aquí, el que cal que és que honorin la seva paraula després i ho posin en pràctica. Nosaltres vetllarem perquè així sigui. El projecte de llei de pressupostos és allà on hauríem de poder veure la seva intenció de complir aquest compromís. I sincerament, no li veiem per enlloc.

Moltes gràcies.